

Abonamentele

Pentru Sibiu:
55 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
mai mult.

Pentru monarchie:
1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

pentru România și străinătate:
10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Inserțiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrația:

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscrise nu se înapoiază.

Sibiu, 3 August st. v.

Sunt acum câteva luni de ăstăzi, pușculă concursurile obișnuite pentru că se aflau vacante în scolile mici, am făcut și noi împărtășiri asupra cunoștințelor de admisibilitate în ceea ce se acordă concursuri și am stăruat să se prezinte că se poate de mulți tineri să iau la ele.

Nimeni, om cu mintea întreagă, nu și în această stăruire a noastră cătușă sănătatea dușmanăescă, îndrepățește contra patriei, fie contra vreunei națiuni conlocuitoare. Din contra, prin această stăruire a noastră am reușit să ținem la țara noastră, că e în noi conștiința de unitate politică, ca poporul român să-și dea cele bune puteri pentru apărarea noastră împotriva primejdiei.

Cu toate acestea diareele maghiare din țară au citat atunci patriotica noastră drept o dovedă de spirit dușmanesc.

Am făcut ce facem de obicei cu toți și de bună credință: le-am lăsat să se vor și am mers înainte.

Am acum, că în adevăr s-au prezentat la concurs mai mulți tineri români și ană și că în scoala militară de patru-spre-dece dintre cei prezenți și sunt admisi.

Pentru noi e îmbucurătoare această, nu însă fiindcă au fost admisi tinerii români, ci fiindcă s-au prezentat și pe din destul pregătiți, ca să poată să patru-spre-dece dintre dinșii. Căci și se înțelege, că primiți sunătoare care se prezintă cu destulă pregătire vreme mai sună locuri vacante. Am comunicat dar ășilele aceste scirea, nu fost admisi cei patru-spre-dece tineri și nu oare-care rezervă, ca pe una, care o primisem din întâmplare, și nu adăugat din partea noastră, nici că sunătoare.

Era o notiță nevinovată, una dintre amuzantele aruncate în pripă între scările.

Ce se vedea însă? Unul dintre ășilele guvernamentale și, reproducând această scire, o să înfruntea scirilor ășilei și adauge la întrebarea: și România tot mai se plângă?

Am rămas uimiti de dușmania ridicată manifestă în această întrebare. Cățiva tineri români au fost primiți în scoala militară din Sibiu, nu mulți, ci și nu în vreo scoală din țara noastră, ci în cea de aici, care e astăzi un ținut românesc: și aceasta îi este pe Maghiari!

În trecut, se vede, fiorii, când văd, că sunătoare noi se ridică oameni gata de a-și sătura viața, ca să se distingă prin inteligență lor în serviciul patriei. Tot se mai plâng România de asu-

Dar când oare ne-am plâns noi de Austria?

Nici-oată!

Austria a fost aspră, dar totdeauna dreaptă; guvernul austriac a fost neîndurat, dar părintesc.

A mai rămas încă în țara noastră o parte din Austria, armata comună și în această parte mai găsim și noi dreptatea și spiritul părintesc, pe care atât de bine îl scim din timpul, când nu era libertate în țară, dar era egalitate.

Nu a noastră, ci a Maghiarilor e vina, dacă Românul își aduce cu viuă recunoștință a minte de aceste timpuri în multe privințe atât de triste și dacă el își dice: De o mii de ori mai bucurios robie nemțească decât libertate ungurească!

Atât de mult ne dușmănesc Maghiarii, încât lucrează direct contra intereselor țării, numai ca să nu ne ridicăm și noi.

„Românul să-și frece mămăliga lui și să-și pască caprele!“ — dicea mai de unăgi un ășar din Cluj.

Nu ne-a făcut, după părerea Maghiarilor, pe noi Dumnezeu, ca să purtăm sabia de ofițer: suntem și trebuie să remâne un neam de mămăligari, care muncesc, pentru că nobilă odrasla turanică să poată trăi în răsfățare.

N-am fi îndrăsnit nici oată să credem, că se poate una ca aceasta. Am fi admis, că vor fi având Maghiarii asemenea viteză, dar oameni fiind, nu-i puteam crede atât de cinici, ca să le mărturisească și să lucreze în sensul lor.

Acum o vedem cu ochii.

În adevăr, dacă ar atârna de influență de ar fi răspinsă tinerii Români și dela scolile militare și de aceea fapta, că anul acesta au fost primiți atâtia are o importanță mai mare decât credeam noi, ea ne încredințea că în armată, cel puțin, nu existe influență distructivă a dușmaniei maghiare, că aici, cel puțin, nu suntem fiți horopiști ai patriei.

Aceasta e ceea ce-i jignesc pe Maghiari.

A mai rămas în viața Monarchiei o verigă întreagă, care ține totul la un loc, armata comună: aici n'a intrat încă lupta de rasă, aici nimeni nu e nisi Maghiar, nici Român, nici Germân, nici Sârb, sunătoare oameni, cetățeni, robi ai datorilor, ostași încinați cu credință împăratului lor.

Nu se simt, se vede, Maghiarii tigniți, cătă vreme o scuță întreagă veriga aceasta.

De o camdată însă ea este întreagă.

Nu ca Români, ci ca cetățeni și oameni alipiti cu credință către tron stăruim să ne dăm și noi cele mai bune puteri pentru întărirea acestei verigi, și zadarnic se vor opini Maghiarii să ne opreasca și de aici.

Ori cât de deosebite ar fi popoarele adunate sub stăpânirea Habsburgilor, ori cât de învățăbită ar fi ele între dinsele, ori cât de adese ar intra interesele lor în

conflict, un împărat au toate, și la împăratul căută cu toate dreptatea deopotrivă.

Ear armata e a împăratiei: aici cel puțin suntem și trebuie să fim deopotrivă cu toții.

Solidaritatea română.

IV.

Solidaritatea română dela 1881, înnoită la 1884 numai în formă e ceva nou, în esență ea a existat și de alte dăți.

Ori cât de îmbucățiți au trebuit Români să trăiască până la 1884, împărtiți în țări separate, în împregiurări ce îi separau chiar și în sinul unei și acelei țări, — legăturile între dinșii nici odată nu s-au slăbăogit aşa de tare, încât să nu simtă toți ca Români. Mai că am puté cu drept cuvânt dice, că apăsarea, ce fi gărvia pe toți de o potrivă, a contribuit ca să-i unească în loc de ai împăraștia.

În chipul acesta eată și enigma deslegată, care pentru noi n'a fost de loc nedeslegată, cum de Români, a căror glas (după cum scria pe la începutul anilor cincideci un profesor de naționalitate săsească) n'a mai fost audit (?) până atunci, la cel dintâi resunet de libertate au fost toți un trup și un suflet.

În cîmpul libertății dela Blaj, în fața a patruzeci de mii de Români întruniti, cu deosebire din părțile transilvane, dar pe lîngă acestia și din alte părți, s'a proclamat solidaritatea națională: „unul pentru toți și toți pentru unul (fie care), cu convingeri morale patriotice și totodată legale, de și nu legale în înțelesul constituției ardelenesci antemarțiale“ *). Acolo, adeca în același cîmp solidari, au jurat mai întâi de toate împăratului credință perpetuă; au jurat „că vor fi amici amicilor împăratului nostru și că pe căt națiunile sorori ne vor respecta pe atât vor respecta și ei pe celelalte“ . . .

La ceea ce s'a proclamat în cîmpul libertății au aderat toți Români cu prea puține excepții de tot particulare.

Români întăriți prin solidaritate au făcut minuni de vitejie încât au uitat lumea; ear pe oligarchimea, care era îndatinată a căuta la Români cu despreț, ca la o massă brută, a cuprins-o recorile.

Români însă, cari se luptau pentru tron și patrie și pentru desrobirea lor și prețindean respectul reciproc dela națiunile sorori, nu teroarea au vrut să bage în compatriotii, ci reciprocitatea. Au vrut ca solidaritatea lor sub autoritatea împăratăescă să devină o solidaritate comună a tuturor popoarelor din patrie. Deci dacă ei au fost și teribili în mânie, au fost provocati prin pângărirea libertății și egalității cu despreț nou, cu insulte și chiar și cu crudișimi. Căci oare nu era libertatea pângărită când în același timp, în care fu proclamată, s'a ridicat furci pe toate înălțimile, porțile în batjocură și „steaguri românescă“, și au pus pe Secuii înarmați să terorizeze pe oameni desarmați?

După ce au combătut liberalismul cel fals și minciinos al bărbăților politici maghiari, Români, cu toate că încă nu aveau teren pozitiv în așezămintele țării, însuflareți de deviza: viribus unitis și la adăpostul altelui devise: „Drepturi egale pentru toți“ s'a apucat cu toții, cu amen-

două mâinile, de opera culturii, dela care, până la 1848 au fost constrâni politice să se ție în depărtare. În același timp însă au stăruat a li se da și lor un loc mai cuviincios ca cel din trecut între națiunile sorori colocuitoare în țeară și în monarhie.

În timpul absolutismului, este adeverat, pentru Români mult nu s'a putut face. Erau împregiurări regretabile exceptiionale. Aceste făceau Românilor imposibilă activitatea cu succes pentru căștigarea unui loc mai cuviincios în sensul pretins pe atunci de dinșii. Nu numai Români aveau să suferă de împregiurările exceptiionale. În timpul acela nimenea nu era mai preferit. Toate naționalitățile trebuiau de o potrivă să asculte și să se supună ordinilor guvernului de atunci fără a delibera.

Un lucru acceptabil a fost atunci între regretabilele împregiurări exceptiionale. Administrația, cu toate defectele absolutismului, era mai bună ca cea liberală constituțională de aici. De aceea Români ca iubitori de ordine au acceptat-o cu bucurie și toți din toate părțile s-au folosit de dinșa pentru a da înainte.

După ce a trecut absolutismul ear se ivesc o eră nouă și pentru Români.

Cu puteri întinerite, Români la 1861 și mai târziu la 1863 s-au apucat de nou de stăruință pentru un loc cuviincios între popoarele colocuitoare.

Abia s'a reînceput activitatea politică a Românilor și înimile românești și fără declarație formală se găsesc.

Afără de Români transilvani, cari legal se întrunesc prin reprezentanți în congrese, se află cei din părțile ungurene precum și cei din Bucovina participând ca privitor sau trimițând telegerame. Români din Bucovina salută d. e. congresul din 1863 prin o telegramă, trimițându-i „congresului și premeritașilor prelați bisericesci adunând simțita salutare frâțească, omagii respectuoase și felicitările cele mai intime la succesul devărărit al desbatărilor spre salutea națiunii.“

După împărtirea politică de atunci nici că se putea altfel. Atitudinea Bucovinenilor însă și ceea a Românilor din părțile ungurene, în special a lui Em. Gojdu, din timpurile acele, a dovedit că Români în cause naționale și patriotic se găsesc solidari chiar și fără declarații formale.

Împregiurarea aceasta de sigur că în sferele politice mai înalte n'a fost scăpată din vedere.

Succesul Românilor în solidaritate, cu deosebire în 1883, a fost încrezut de rezultate strălucite, care sunt destul de cunoscute.

Dieta transilvană din 1863—64 cu toate apartinențele acesteia, la care ne provocăm de atâtea ori, sunt a se atribui în mare parte atitudinei celei solidare a Românilor și conducătorilor lor.

Nu credem că greșim când dicem, că rezultatele puteau fi și mai strălucite dacă Icarii politici de atunci ai Românilor ascultau de Dedalul lor și în sborul lor politic nu se apropiau prea tare de soarele canceleariei aulice de atunci.

Până când Icarii Românilor urmau una și aceeași linie în sborul politic cu Dedalul lor, soarele de atunci din cancelaria aulică nu le putea face nici o stricăciune. Erau admirabili deputații români, de și în mare parte funcționari ai statului, până când n'au întors o parte spatele conducătorului lor. „Kolozsvári Közlöny“ din

* A se vedea și discursul cu care fericul Andrei Bar. de Șaguna a deschis congresul național din 1863.

dilele acele a și dat un atestat foarte significativ Românilor din dieta dela 1863—4, dicând, că n'ar fi așteptat ca aceiași Români, pe cari patru sute de ani i-a persecutat și apăsat constituțiunea țării, să se facă apărătorii ei. Nu apăsarea o apăra România, ci autonomia țării și prin aceasta constituțiunea, pe care vreau să o reformeze, pentru ca să poată îmbrățișa de o potrivă și cu aceeași căldură și dragoste pe toți fiili patriei.

Dar istoritorul s'a arătat între Români din dieta. A venit anume dela Viena.

Erau atunci unii printre bărbații politici și colaboratori ai sistemului de atunci, cari mânecau din punct de vedere centralistic germanisator. Acestia seduși, ca și alții mulți, de cumpătul Românilor, tălmăcînd de slăbiciune, au crezut că ocaziunea este prea bine venită ca să nu lucre pentru nisice visuri, cari au compromis în mare parte sistemul politic de atunci. Erau oameni soviniști și printre Germani, cuprinși de un rapt, care culmina într-o „Reich der Mitte“ și cine mai scie câte alte.

Poate că un curent de aceste nefericite stăpânia pe istoritorul, de care am amintit și din motivul acesta căuta se spriginească indirect mai mult elementul german și în dieta transilvană. Prin astfel de necumpăt însă s'a virât discordanța între deputații români și adevărat între cei, cari au părțis și n'au părțis intențiunea; au înstrăinat naționalitățile din Ungaria, și pe Maghiari i-au întărit în rezistența lor pasivă.

Sistemul va fi avut și alte slăbiciuni dar aceste de sigur, că au contribuit la imposibilitatea, la care în cele din urmă a fost condamnat.

Vom se dicem, că dacă în urma procederei solidare dela 1863—64 succesele cele strălucite nu se șirbiau și nu se întrarupeau prin influențe venite din partea unor prea zeloși, sistemul nu se compromitea, iar solidaritatea românească era și mai roditoare de cum a fost.

Încă odată, la 1865, s'a mai putut vedea, cât este de salutară solidaritatea. Cu toată neconstituționalitatea dietei din anul acela, ținută în Cluj, procederea de atunci a dat Românilor o basă, care dacă o vor să exploata la timp vor luceafără folos dintr-însa.

Solidaritatea aceasta din urmă avea în sine germanul bolnavirei sale, care se data dinainte de 1865. Schimbările constituționale de după 1865 au nutrit boala. Discordanța dela 1864 ajutată de indignantarea în urma schimbărilor constituționale de după 1865 până la 1869, a produs desbinarea asupra modului de procedere.

Români, nu numai dintr'un ținut, ci acum toți din țările ungurești, convin-

șindu-se că discusiunea seacă asupra modelui de procedere nu este nici pentru dînsii nici pentru patrie de nici un folos, deoarece la 1881 au dat earăși mâna frațească hotărîndu-se earăși pentru procederea lor solidară. El și-a spus: Problema cea mai însemnată pentru monarhie și țară este ca toate popoarele se trăiască frățesc între sine. Să ne unim dar mai întâi noi la noi acasă, ca să avem cu un cuvenit mai mult pentru solicitarea de a trăi toate popoarele în unire spre felicitate reciprocă. Această solidaritate s'a învoit la 1884.

Solidaritatea s'a înnoit și refăcută. Ea trebuie susținută ca să dea și rodurile ce sunt în drept să le așteptăm dela ea.

Revistă politică.

Sibiu, 3 August st. v.

Unul din organele ministerului Ferry, „Paris“ publică un articol de sensație privitor la **uneltilor Englezilor contra Franciei**. În articol se spune între altele:

„Englezii nu lasă să treacă nici o ocazie fără ca să împedece acțiunea și operațiunile noastre. Nu vom să venim la intrigele din Madagascar și la aroganța capitánului Johnstone dela „Dryad“. De cine sunt însă conduse bandele Hovasilor în momentele actuale? De către un ofițer din armata regulată engleză, de către colonelul Wollonghby. La Congo Englîera s'a încercat să ieșe în stăpânire gura rîului. În China găsim pe Englezii punându-se în drumul nostru. În Kelung consulul Maiestăței Sale protestează contra debarcării Francezilor. În al cui nume? Pentru ce se amestecă acest funcționar? Să oare n'ar fi de folos să scim, dacă dînsul lucru crează din propriul seu îndemn sau conform instrucțiunilor guvernului seu? În Fu-Tchen amestecul Englezilor este și mai nesuferit. Admiralul Dowell, în fața admirului Courbet, să ordin să debarce soldați de marină și artillerie, fără să fie sămă, că prin aceasta poate să provoace un conflict săngeros între trupele ambelor națiuni și grave încurcături diplomatice. Nu scim cum va justifica guvernul englez acest amestec, când cabinetul nostru va cere lămuriri, despre ceea-ce de altminterile nu ne îndoim. Chiar acum două zile să a arătat reaua voinei a Englezilor în modul cel mai neîndoios. Sub pretext de cholera corăbiei de transport franceze, „Djemah“, care avea să meargă la Indo-China, i s'a interzis trecerea prin canalul de Suez de către agentul englez Miéville. Englîera își bate joc de noi și caută ceartă cu luminarea. Se scie cu câtă ușurință observă agenții Maiestăței Sale dispozițiunile sanitare, când este vorba de o corabie engleză, fie chiar cunoscută ca infectată. De altminterile vasele suspecte puteau trece cu

condițiunea ca să nu meargă la term. Acestei răboiu mic și perfid trebuie să i se pună cu orice preț, capăt; Englezii sunt supărați, o scim; dar aceasta nu este un cuvenit ca să ne facă pe noi să simțim aceasta!“

Un corespondent al jurnalului „Times“ a avut o **convorbire cu principalele Urussov**, ministru plenipotențiar al Rusiei la București. Diplomatul contestă cum că să face agitațiuni din partea Rusiei contra lui Brătianu și asigură că dacă Rusia ar voia să restoarne ministerul actual, nici n'ar avea nevoie de asemenea agitațiuni. Din nenorocire următorii lui Brătianu încă n'ar fi mai buni și astfel Rusia observă față de România o atitudine pe deplin corectă și leală. Principalele Urussov regretă că luptele de partid în România sunt atât de infuriate și meschine, astfel că adversarul este numit austrofil sau rusofil. Reprezentantul Rusiei asigură, că dînsul se găsește în cele mai bune relațiuni cu baronul Mayr, ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei, și că amândoi se feresc de curantele interne ale României, având și unul și altul în vedere numai buna înțelegere, ce există între Rusia și Austro-Ungaria.

„Kreuz-Zeitung“ respunde la articolul lui „Standard“ îndreptat contra Germaniei dice: „Cine își aduce aminte de atitudinea puțin amicală, observată de presa engleză, împreună cu „Standard“ în timpul răboiului din 1870/71 față cu Germania, și cine n'a uitat cum înțelegea Englîera neutralitatea vîndînd arme Franției, acela va trebui să recunoască că veurile istorice ale lui „Standard“ sunt ridicol. De altminterile este bine să aducem aminte încăpătărilor Englezii că deși Englîera astăzi poate să pună pedești serioase planurile trans-oceanice ale politicei imperiului german, totuși influența Germaniei va fi de ajuns ca să deschidă Franției posibilitatea de a deveni pe mare o putere, care, dacă nu mai mult, să fie cel puțin egală Englîerei.“

După demonstrațiile liberalilor vine acum **contra-demonstrațiile conservatorilor** în Englîera. O asemenea contra-demonstrație a avut loc Dumineca trecută în Manchester. Placatele anunțau în limbiul cel mai drastic scopul și caracterul întrunirei: „Lordul Salisbury: tractatul din Berlin și pace cu onoare. Cipru și Canalul de Suez pentru Englîera.“ „Gladstone: Răboiu cu rușine. Egiptul ruinat, Alexandria arsă. Alegeti.“ Pe alte placate anunțau avea forma unei societăți: „Pagubă: 20,000 de oameni, Egiptul în stare de faliment, milioane cheltuite, Alexandria arsă, prestigiul Englîerei sfidat, interesele Englîerei sacrificiate. Căștig: Nimic.“ Socoteala este subscrisă de „John Bull, comptabil.“ Oratorii principali au fost Sir R. Cross, președintele adunării, lordii Sa-

lisbury și Churchill. Salisbury a scămat pe Chamberlain și Churchill, pe ministrul de răboiu și pe Gladstone, ale cărui fapte după dînsul nu sunt decât un lanț de greșeli, nenorociri și tiealoșii. Aceasta a fost prima ocazie când rivalii de până acum Salisbury și Churchill au urcat împreună tribuna oratorilor.

Duminica trecută a avut loc în Alexandria (Egipt) o **demonstrație contra consulatului englez**. Au luat parte vîcincisiute de persoane și scopul a fost de a protesta pentru că nu s'au plătit despăgubirile. Conducătorii demonstrației au fost primiți de către consulul, care le-a promis, că va comunica cererea lor primăd. Egerton guvernului englez. După aceea s'au dus la consulul francez și cel italian. Scirea aceasta este publicată de „Daily News“, jurnal guvernamental și se înțelege cu cuvintele: „Aici publicul este foarte întărit din cauza, că s'au amânat plătitile despăgubirilor.

Din ale „Viitorului Român“.

Reproducem fără de nici un comentariu următoarea corespondență, pe care „Gazeta Transilvaniei“ o publică sub titlu „Centenarul lui Horia în Craiova“:

Craiova, finele lui Iulie a.c.

Aici încă vom serba centenarul lui Horia în mod demonstrativ, ci în mod comunitativ, nu pentru „a manifesta în contra Ungariei“, cum dice „Tribuna“ în Nr. 81, deci din București și Iași, ci pentru că, oferindu-ne ocazie, suntem datori nu numai a păstrăci și a împărtășii memoria bărbatilor, cari s'au distins în ceva, mai ales în combaterea tiraniei cum au sciat și cum au putut.

Cei din București și Iași atacați cu afront de către „Tribuna“ din Sibiu în Nr. 81 vor să la rîndul lor să răspundă, — noi din atâtă că întreagă Revista „Tribunei“ din primăvară, 23 Iulie st. v., este o întorsătură și sucură cameleonică, ear pasagiul dela finele oloanei antănuie este o insinuare preventivă, pe că nu o putem edifica c'un epitet mai induleit, deci perfida, și menită a figura într'un jurnal ca „Ellenzék“ și „Székely Nemzet“, dar nu într'un jurnal românesc, și de oare-care renume precum își cuse sieși — pe drept — „Tribuna“. Acolo! „Tribuna“ le scie toate (!?) căte să înțembla cu ocazia centenarului (sau mai bine a banchetului) din București, spre supărare urechilor ungurești, pare că are spiritul, și una, care cunoasce mai bine pe capii arangiați și denunță lumei ungurești, mai înainte de tineri. Cum se numește aceasta? Lăsăm să răspundă cei ce au scris-o, ear noi să ne vedem de istorie pentru că ea adesea se repetă, și să nu cădă în greșelele antecesorilor nostri.

Guvern în sus, guvern în jos; emigranți încolo, emigranți înceoace. Ce atâtă sfarătă Guvernul României se află în cele mai bune

Foia „Tribunei“.

Pădureanca.

Novelă

de

Ioan Slavici.

(Continuare.)

XIX.

Busuioc Bogătoiul din Curtici, feitorul său Iorgovan și Sofron, care tot mai stătea și acum la casa lui Busuioc, sărișă toți trei în picioare, când aflare că Simina s'a mutat la Socodor, că să-i frémînte pâne lui Martin și să poarte grije de copiii lui.

Busuioc preste puțin se domoli.

Era, ce-i drept, foarte neastemperat, și era și acum ca și când s'ar teme de o primejdie, dar nu putea să-i dea seamă, dacă se bucură, ori se necăsesce mai mult. Îi părea bine, că ea s'a întors la Socodor: era lovită și simțea lovitura. Ar fi dat însă, mult ar fi dat să poată scoate din casa lui Martin. Si totuși, era bine așa! O vedea în gândul lui tăvălită, aruncată în uliți și întâia oară simță lămurit, că dacă ar găsi-o așa, cum o vedea în gândul lui, ar ridica-o, ar curăța și și-ar întârca toată bogăția pe ea. Îi era rușine de această simțire, dar nu se mai feră de ea.

El se plimba prin casă, când Sofron intră fără de veste și se opri în fața lui.

O clipă ei stătează și cuprinși amândoi de o ponire îndreptnică.

Eu mă duc, — grăi Sofron, — la Socodor și mă întorc mâne ori poimâne să-mi iau banii. 'Ti-o spun de acum, pentru ca să scii.

Busuioc știe de ce se duce el la Socodor și dacă a umblat până acum să-l ție cu minciuna la Curtici, acum ar fi fost în stare să-și pună toată trecerea, ca să-l oprească. Si putea Busuioc să facă multe. N'avea decât să spună, că l-a furat, că a ridicat cuțitul asupra lui și să ceară să-l închiidă și să-l judece.

O să-i chem pe oameni, — dice el, — și o să-i strimtorez.

Sofron face un pas înainte și se uită lung și aspru la el.

Să le lăsăm aceste, — îi întimpină. — Eu suntem om prost și nu scu multe. Mi-am tras seama cu mine: nu mă împinge la păcat, că viața mea tot nu mai prețuiesce nimic, dar D-ta ești om cu avere și cu copii. Mă tem eu de mine însuși: teme-te și D-Ta!

Grăind aceste el se întoarce și ești, ca să nu și-l mai simți aproape pe omul, dela care îi venia nenorocirea.

Busuioc rămase timp îndelungat stând ca un stîlp de piatră la locul unde-l lăsase Sofron.

Da, el avea stare și copii.

Avea și un fecior, care poate că și el era gata să plece la Socodor.

Nu!

Iorgovan încărcă sacii din hămbar, liniștit ca și când nimic n'ar fi sciind despre Simina.

Era Joi, și Joile Busuioc își facea socoteala moară și trimitea făină adunată peste săptămâna la Arad, ca să fie pe tergul de Vineri acolo și să cumpere ceea ce mai face trebuință pentru casă și moară.

După ce încărcă sacii, Iorgovan se duse la moară.

Moara lucra ca totdeauna și oamenii stăteau de vorbă. Unul încărcă sacii, altul descărca grăuntele, ear altul își avea grăuntele în coș și vre-o trei-patră așteptau să le vie rîndul.

Ca la moară.

Dar nu mai era Pupăză, ca să-i facă să rădă.

Întrând în moară, într-un colț dela stânga era meșcoara cu condica deschisă,

A plecat Sofron? — întrebă morarul, în vreme ce Iorgovan rînduia pe masă.

Da! — răspunse Iorgovan.

Se vede, că tot nu se lasă de Pădureanca.

Iorgovan începă să tremure. El se așează, luă peana și o incinse în călimară.

O ticălosă! — grăi apoi și încep să socoteală adunând numeri cu glas tare.

Făcea greșeli în adunare și morarul trebuia să-l îndrepteze.

Încheiând socoteala, el se ridică, se învîrte prin moară apoi se opri în fața mașinii și rămase uitându-se la fuga neastemperată roatelor.

Uită! — dice el, — eu nici acum nu înțeleg, cum i s'a întemplat lui Pupăză nemorește cirea aceea.

Apoi că nici nu era aici, — răspunse morarul, — ci la mașina de trieră.

Așa e, frate! — strigă Iorgovan. — Vă besc și eu alăndala. Aici nici nu fi cu puțină ca aceea.

Mai ales! grăi morarul, care ținea să se scie, că e de strănică moara lui. Încep să se arăte lui Iorgovan roatele cum se învîrte, cum ar putea să-l apuce pe om, cum l-ar arunca una într'ală și cum i-ar sfârîna într-o călimară.

Doamne feresce! — grăi Iorgovan și depărta.

Avea grabă; trebuia să fie de seara la Arad.

În Arad el trăise timp de șase ani; aici prietenii și cunoștuți, pe care-i întâlnea la două trei săptămâni și care-l așteptau cu oarecare dor, fiindcă le venia totdeauna cu plin.

guvernul austro-ungar. Emigranții liberi se pot mișca liber într-o țară România, și să pot manifesta opinioarele lor de libertatea, după dreptul acordat lor constituinției țării. Dacă cineva își pierde aci sunt procurorii, aci este poliția; vor să facă datoria, fără de insinuațiunile să ale lui „Bukaresti Hiradó“.

Dacă nu putem mânca și bă, dacă nu putem să serie totdeauna pe placul Ungurilor, ce le face. Înghita gălusele, că și noi prea multe și mai înghițim încă dela să suntem siguri că nu ne vom îneca cu ele, să suntem obiciuți aducă și numai aminte poate întemps odată și regurgitațiune, ca în totul natural.

Emigranții ardeleni sunt inițiatorii ceni Horian, așa este, și așa trebuie să fie; ai lor sfinti sunt cei trei martiri Horia, Crisan. Să dacă se alătură și alți celi, aceasta o fac din simpatie frâne. Cine, cui strică? Să urmașii nostri se celi, când urmașii lor vor serba conte Tudor Vladimirescu și alți binemerită ca el.

Emigranții ardeleni dar noi emigranții ardeleni, înredințit D-Deu a ajunge suta de la mișcarea strămoșilor nostri „glebae spu“, spre a returna sclavia. Să cu ura asocia și frații nostri de un sănge. în mod demn, fără sgomot, fără confundă, fără de-a supera pe nici o autoritate de aici nici de aiurea, afară poate și nepoții acelor oligarchi, cari au cauțat mișcare de tristă aducere aminte.

Mult încă, vom lăsa cu limbă de filii și nepoților nostri, ca ei încă să văteneanul și al altor sfinti din Calendrierul precum: Avram Iancu, Sim. Balog, Solomon Dobra, Buteanu și a. năsă, și nă retrag. M.

Balul împreunat cu reprezentări teatrale la băile dela Stoiceni, în favorul scoalei gr. cath. din Lăpușul-unguresc și a fondului Asociației transilvane, a fost intru asemenea foarte cercetat. Cu această ocazie s-au incassat preste tot 188 fl. 20 cr. v. a. Din această sumă s'a dat diletanților d-lui Simeon Moldovan din Beclen 55 fl. v. a. ca spese de călătorie și remunerație; s'a spesat pentru muzică, sală etc. 53 fl. 20 cr., prin urmare a remas venit curat de 80 fl. v. a.

Din suma de 80 fl. v. a. s'a trimis d-lui director al despărțimentului XII Augustin Munteanu 30 fl. v. a. pentru fondul Asociației transilvane; ear pentru scoala din Lăpușul-unguresc din cauza mai multor spese ce s'a ivit cu ocazia adunării, s'a refiut 50 fl. v. a.

În suma de 188 fl. 20 cr. au contribuit fără a lăsa parte la bal: Magnif. domn Ludovic de Simó, deputat dietal 5 fl.; sp. d. Alexandru Pop, jude regesc 2 fl.; doamna Susana Pop 2 fl.; sp. d. Francisc Vékony 2 fl.; dd. Rudolf Weintraub 1 fl. și Farkas Bela 1 fl. v. a. Comitetul, publicând aceasta, le exprimă călduroasa mulțumită.

Luând parte la bal au suprasolvit: sp. domni: Gabriel Man 3 fl.; Ludovic Szabó din Suciul de sus 4 fl.; dl baron Adám Jnczédi 2 fl. 20 cr.; Ioan Merzoc 2 fl.; Lucaci Daniel 1 fl.; Mich. Furcoviciu 1 fl.; Aug. Pop 1 fl.; Elie Centea 50 cr.; Iuliu Timofei 50 cr.; Simeon Rusu 30 cr.; Emiliu Bezkay 20 cr.; Iosif Hriov 20 cr. și Ladislau Göcze 10 cr. v. a. Comitetul prin aceasta le exprimă după mulțumită.

La încheierea răjiocinului s'a ridicat dela postă suma de 18 fl. v. a. colocați în Gherla de on. domn Sabin Coroian, cu deosebire pentru scoala din Lăpușul-unguresc, și anume: Cineva 2 fl.; Cineva 2 fl.; d. redactor Negruțiu 5 fl.; d. Andrei Todoran 1 fl.; reverendiss. d. Demetru Coroian 1 fl.; N. N. 50 cr.; Cineva 50 cr.; d. Vasiliu Suciu 40 cr.; Cineva 30 cr.; revendiss. domn Șerban 30 cr.; p. d. Gregoriu Stetiu 2 fl. sororile Pop 50 cr.; Cineva 1 fl.; Cineva 40 cr.; d. S. P. Simon 20 cr.; N. N. 20 cr.; d. Demian 26 cr.; d. Sabin Coroian 50 cr. — suma a 18 fl. v. a. Comitetul reținând această sumă întreagă pentru scoala, exprimă cea mai călduroasă mulțumită p. t. domnilor oferitori, ear d-lui Sabin Coroian pentru zelul seu mulțumită și recunoștință.

La suma de 18 fl. în favorul scoalei s'a mai adăus 2 fl. contribuții de dl Antoniu Bezzenszky, dela mult on. d. Tit Budu 1 fl. și on. d. Gabriel Buzura 1 fl., cărora încă li se exprimă mulțumită.

Preste tot, în favorul fondului Asociației transilvane cu ocazia adunării despărțimentului XII și a balului din 10 August a. c. s'a câștigat 120 fl. 30 cr. și în favorul scoalei gr. cath. din Lăpușul unguresc 72 fl. v. a.

Nu va fi aceasta cea din urmă, când inteligența și poporul din ținutul Lăpușului și giur va lucra cu tot zelul pentru înaintarea intereselor culturale românești. Comitetul.

ce vrea, fără ca lumea să-și casce gura la el. Se bea, se cântă, se joacă în cărti.

Nu mă duc, — răspunse Iorgovan.

Și totuși — de ce să nu se ducă? de ce să nu-și petrecă? de dragul cui?

Om domol și aşedat, Iorgovan nu înțelegea petrecerea altfel decât așa, ca el să privească pe când altii își petrec în socoteala lui.

El însuși nu era beutor; un păhar — două de vin îl amețau și lăsau ursuz. Îi plăcea însă să-și vadă pe alții bînd pănă ce nu mai pot să se tie pe picioare.

El însuși era foarte cuviincios și alegea atât în vorbe, cât și în bucate. Îi plăcea însă să vadă pe alții imbalându-se.

Acum ar fi voit să aibă gălăgie, joc și cântece, sticle sparte și vin vărsat pe jos, cercuri și îmbrățișeri, să vadă oameni ce se dau orbiș desfrâului.

Îi era însă rușine de ceea ce ar fi voit.

Mai ai tu un rînd de haine? — îl întrebă el pe Bărgăuț într-un târdiu.

De ce? —

Să le îmbrac, — răspunse Iorgovan. Așa cum sunt, 'mi-e greu să mă duc. Plugarului nu i se iartă ceea ce voi ăștilalți faceti în toate dilele.

(Va urma).

Cronică.

Pentru sărbarea nascerei Maiestății Sale a dat Escoala Sa comandantul de corp bar. Schönfeld între altele următorul ordin:

1. La 17 August înainte de 8 oare seara se vor aduna în adjucătură de marș pe piața „Hermann“ înaintea casarmei celei mari de infanterie musicale regimentelor Nr. 51, 63 și 82, de unde vor pleca la 8 oare cu cântare alternativă spre varda principală în piața mare, unde va executa fiecare muzică după înmulțitor, pe rînd câte o piesă musicală. De aci vor pleca: muzica reg. 51 prin strada „Macelarilor“ și strada „Morii“, a reg. 63 prin strada „Pintenului“ și a Urezului, ear a reg. 82 prin strada „Cisnădiei“.

2. În 18 August va pleca cântând muzica reg. 82 la 5 oare dimineața dela casarma de infanterie prin strada „Cisnădiei“ spre piața cea mare și de aci prin strada „Urezului“ și a „Călei ferate“, strada „Sării“ și „Elisabeta“, strada „Faurilor“ a „Măcelarilor“ și a „Morei“. Tot la 5 oare dimineață o baterie grea din reg. de artilerie Nr. 8 făcând front către cetate va da în câmpul cel mare de exercițiu 24 salve de tun.

3. În 18 August dimineața la 8 oare va celebra preotul militar în câmpul de exercițiu liturgie, la care vor asista toate trupele corpului XII de armată în uniformă de paradă sub comanda mareșalului-loc. Ernestin Machek.

4. Ofițerii de stab și ofițerii superiori, un ofițer subaltern, un subofițer și un husar din reg. 3, un ofițer subaltern, un subofițer și un hornist din reg. artil. de câmp Nr. 8 se vor aduna la $7\frac{1}{2}$ oare înaintea vardei principale, ofițerii pedestri și oficialii militari la capela ridicată în urma ordinului comandei.

5. De acolo va merge muzica reg. 82 dimpreună cu generalitatea și ofițerii, cari nu sunt împărțiti în trupe la capelă. Hornistul batalionului 4 a reg. inf. 31 va da la capela signalul, unde o baterie din reg. 8 de artilerie făcând front spre sud va da 24 salve de tun.

6. Câmpul de exercițiu va fi închis prin gendarmerie de câmp și prin subofițerii reg. Nr. 8 de artilerie.

7. Ordinile de defilare vor fi date la locul și timpul seu.

8. În cas de timp îndoios ordinele ultioro se vor da dela varda principală și vor fi împărțite prin oameni de servit călări.

9. Dacă va fi timpul nefavoritor, servitul divin se va întînă în biserică catolică la 10 ore a. m. spre care scop va fi aşedat în piața mare un batalion din reg. inf. 82 în frunte cu steagul și muzica, ear o baterie din reg. artil. 8 pe câmpul de exercițiu. Opt ofițeri din bat. 28 de vînători vor forma spalier în biserică. Gendarmeria de câmp și despărțimentul pentru signale vor opri publicul pe timpul servitului divin și a defilării. Generalii, ofițerii de stab și ofițerii superiori se vor aduna înaintea vardei principale la 10 oare a. m. La intrarea în biserică se vor desărca de mantale.

10. După amiazi la $1\frac{1}{2}$ oare o baterie din reg. 8 de artilerie vor da 24 salve de tun sub decursul toastelor ce se va întînă întră sănătatea Maiestății Sale.

11. La dîneu va cânta muzica reg. inf. 64.

*

Comunicație cu România. „Românul“ este informat că ministerul de lucrări publice a României depune o mare activitate spre deschiderea drumurilor de comunicație dintre România și Transilvania, pe la punctele Târgul-Jiului, Căneni și Predeal.

*

Întunecime neașteptată. Alătării seara s-au stâns de odată toate lampile de gaz din Cluj, din cauza că conductul s'a astupat aproape de fabrica de gaz.

*

Nunta de argint în Sigmaringen. Se afirmă că împărat Wilhelm se va duce să asiste la nunta de argint a principelui și princesei de Hohenzollern, care se va serba la 20 Octombrie st. n. în castelul Sigmaringen. La această serbare mai sunt așteptați și principale moștenitor al Germaniei, regele și regina Saxoniei, regele României, marele duce de Baden, regina Portugaliei cu principale moștenitor și mulți alții principi.

*

Oltuire în contra turbărei. Diarul Parisian „Journal Officiel“ publică raportul comisiunii exmise de ministerul francez pentru examinarea oltuirii în contra turbărei inventată de Pasteur. Raportul confirmă ca fapte adeverite prin experiențe toate cele susținute de Pasteur. Dintre 42 de căni 23 au fost oltuți ear 19 neoltuți. Toți acești 42 au fost mușcați de căni turbati; cei oltuți au rămas sănătoși, pe când cei 19 neoltuți au fost cuprinși de turbare în măsură mai mare ori mai mică.

Varietăți.

(Balon en cărmă). „Le Moniteur Universal“ anunță, că la 9 August s'a făcut în Meudon o nouă încercare cu un balon cu cărmă. Balonul a fost condus după voință, ori unde a voit d. Căpitán de geniu Renard cu mașinaria inventată de el. După o plimbare de 25 minute, călătorii să reîntoarsă de unde plecase.

(Cum putem scăpa de serpii din pădure). Un agricultor francez a întrebuit de curând rîmători pentru distrugerea serpilor, făcându-i să pască de cu primăvara în pădure; ei sunt atât de avide, încât mânăncă tot și ouă de serpi, astfel că toamna nu se mai vede nici o urmă a lor. Dacă în primul an încercarea n'a reușit, trebuie să se reîncepe experiența în al doilea an; rîmătorul după ce a călcăt cu picioarele și a sdobbit serpeli il mânăncă în urmă cu cea mai mare poftă.

(O anecdote musicală). Cetim în „Charivari“ următoarele:

Era cătră anul 1835. Un pianist (pe care îl puteți numi Liszt) făcea o excursie în provincie unde da concerte.

Ajungând în micul oraș X., unde nu domnește fanatismul musical, se simți aproape umilit. Numai șeptă persoane veniră să-l asculte.

Cu toate acestea, nu se turbură de loc vădând băncile goale, și luând cuvenitul vorbă cam în modul următor:

„Doamnelor și domnilor, sunt foarte onorat de prezența d-voastră... Dar această sală nu este confortabilă; cineva să năbușește în ea... Dacă poftiți, voi transporta acest clavir la otelul unde am tras, și acolo, adunăți în mie comitet, vă voi executa programa anunțată.“

Propunerea fu primită și Liszt, după ce face muzică invitaților sei, le dă și o cină cu „champagne frappe“.

A doua zi, un afiș lipit pe toate zidurile anunță un al doilea concert.

Ah! de astă dată, mulțimea se grăbi să vîcă să-l asculte.

Dar, alt tablou: artistul se prezintă pe estradă, cântă două bucăți... și se duce!

Nimeni nu lăsă mai văduți nici odată în micul oraș X...

Listă de contribuiri

pentru ajutorarea studenților români nemorociți.

Transport din Nr. 90 . fl.	54.50
Georgiu Baritiu, redactor	5.
Baron Urs	10.
Visarion Roman, directorul băncii „Albina“	5.
Anania Trombiță, asesor consist.	5.
Iacob Bologa, consilier aulic imp. reg.	5.
Iosif Siulutiu, jude reg. în pens.	2.
Ioan Hanea, directorul Institutului „Andrei“	2.
Dr. Ioan Moga, medic	5.
Romul Petric, funcționar de bancă	1.
C. Aiser, funcționar de bancă50
Iulian Popescu, funcționar de bancă50
R. G. Ballașiu, funcționar de bancă	1.
Vasile Gămulea, funcționar de bancă	1.
N. N.50
Partenie Cosma, avocat	1.
Alexandru Bacu, funcționar în pens.	2.
Suma . fl.	101.

Sibiu, 3 August v. 1884.

Alte contribuiri binevoitoare se vor ciza în public.

Redacțiunea.

Postă ultimă.

„Die Presse“ din Viena primește din Berlin următoarea scire: Precum se vorbesc în cercurile diplomatice de aici negoțiile cele mai nouă dintre Austro-Ungaria și Germania și prin urmare și întrevederea din Varzin privind cestiuni orientale, măsuri în contra anarchistilor și o uniune valmală și comercială între amândouă state.

</

Sciri economice.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 13 August n. s'a notat: unguresci bîtrani grei — cr., unguresci grei, tineri 51—52 $\frac{1}{2}$ cr., de mijloc 52—53 cr., ușori 52—53 cr., marfă terânească, grea 50 $\frac{1}{2}$ cr., de mijloc 51—52 $\frac{1}{2}$ cr., ușoară — cr., românesci de Bakony, grei 52—52 $\frac{1}{2}$ cr., de mijloc 51 $\frac{1}{2}$ cr., ușori — cr., sérbesci, grei 53 cr., de mijloc 50 $\frac{1}{2}$ —51 cr., ușori 51 cr., îngreșați cu ghindă — cr. per 4% cumpenșă la gară.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapest

dela 13 August st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până —. 76—80 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. 8.10 până 8.55, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. 8.— până 8.50, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. 8.— până 8.50, (de Bacăsca) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. 7.90 până 8.—.

Săcăra (ungurească) 70—72 Kilo fl. 7.15 până 7.40. Oră (nutret): 60—62 Kilo fl. 6.70 până 7.—; (de berarie) 62—63 $\frac{1}{2}$ Kilo fl. 7.50 până 10.—.

Ovăs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.55 până 6.58.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.60 până 6.65; de alt soiu fl. 6.55 până 6.60.

Rapiță fl. 11 $\frac{1}{2}$ până 12 $\frac{1}{2}$; de Banat fl. 11.— până 11.5%.

Mălaiu (unguresc): fl. 7.75 până 8.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.97 până 8.99 (per Septembrie-Octombrie) Kilo fl. 8.57 până 8.59.

Săcăra (primăvară) 69 $\frac{1}{2}$ Kilo fl. 6.06 până 6.08.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 6.— până 6.08.

Rapiță (August—Septembrie) fl. 12.75 până 12.75.

Spirt (brut) 100 L. fl. 27.75 până 28.25.

Bursa de București.

Cota oficială dela 13 August st. n. 1884.

Renta amort. (5%)	Cump. 94 $\frac{1}{2}$ /4 vînd. 95 $\frac{1}{2}$
— Rur. conv. (6%)	" " 97.75
Impr. oraș. București	" " —
Banca națională a României	1406 1407
Act. de asig. Dacia-Rom.	344 $\frac{1}{2}$ 354 $\frac{1}{2}$
Credit mob. rom.	204 $\frac{1}{2}$ 206.—
Act. de asig. Națională	236.— 240.—
Serisuri fonciare urbane (5%)	87.50
Societ. const.	26.35
Schimb 4 luni	— 40
Aur	5.40 " —

Bursa de Viena

din 14 August st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	121.10
" " hărție " 4%	92.59
Imprumutul căilor ferate ung.	142.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (1-a emisiune)	96.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (2-a emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (3-a emisiune)	102.20
Bonuri rurale ung.	101.25
" " " cu cl. de sortare	101.—
" " " băntăene-timișene	101.25
" " " cu cl. de sortare	101.25
" " " transilvane	101.25
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.—
Imprumut cu premiu ung.	—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	115.80
Rentă de hărție austriacă	80.95
" " argint austriacă	81.75
" " aur austriacă	103.40
Losurile austri. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	860.—
" " de credit ung.	317.50
" " " austr.	315.30
Argintul	5.74
Galbeni impăratesci	9.64 $\frac{1}{2}$
Napoleon-d'ori	9.63
Mărci 100 imp. germane	59.51
Londra 10 Livres sterlinge	121.65

Bursa de Budapesta

din 14 August st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6%	122.—
" " hărție " 4%	92.40
Imprumutul căilor ferate ung.	142.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (1-a emisiune)	96.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (2-a emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de est ung. (3-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	101.25
" " " cu cl. de sortare	101.25
" " " băntăene-timișene	101.25
" " " cu cl. de sortare	101.25
" " " transilvane	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	115.—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	115.75
Rentă de hărție austriacă	80.90
" " argint austriacă	81.70
" " aur austriacă	103.40
Losurile austri. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	860.—
" " de credit ung.	317.25
" " " austr.	315.80
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Argintul	—
Galbeni impăratesci	5.75
Napoleon-d'ori	9.63
Mărci 100 imp. germane	59.55
Londra 10 Livres sterlinge	121.60

Schweighofer fiifabrica imp. reg. de clavire
in Vienna

pentru Transilvania și în Sibiu

in

depositul de clavire al lui Heldenberg numai în mostre alese și cu prețuri originale se recomandă cu tot adinsul p. t. publicului din provincie.

[43] 10

Merită atențione! [51] 14

Epilepsie
bolnavi de convulsiuni și de nervi afă ajutor sigur prin metodul meu. Onorar numai după succese învederate. Tractament prin epistole. Sute s-au vindecat.

Prof. Dr. Albert.

Paris, 6, Place du Trône.

Banca generală de asigurare**TRANSILVANIA**

in Sibiu,

= fundată în a. 1868 =

asigurează pe lângă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericului de foc și explozie clădiri de ori ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viață omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri ficsate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc

Sume asigurate pe viață

în a. 1869—1880 fl. 362,354.67

în a. 1869—1880 fl. 247,755.97

în a. 1881 " 64,802.82

în a. 1881 " 35,163.90

în a. 1882 " 54,792.92

în a. 1882 " 32,382.04

în a. 1883 " 34,761.25

în a. 1883 " 32,843.10

Suma fl. 516,711.66

Suma fl. 348,145.01

fl. 864,856.67 cr.

Conform bilanțului pentru 1883 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

fl. 536,865.21 cr.

Prospective și formulare se dau gratis

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțione în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile gen. și principale în Brașov (C. J. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Mersul trenurilor pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u.

Budapestă—Predeal		Predeal—Budapestă		Budapestă—Arad—Teiuș		Teiuș—Arad—Budapestă		Copșa mică—Sibiu	
Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus
Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	București	7.15	—	—	—
Budapestă	8.00	6.55	9.45	2.47	Predeal	1.09	—	—	9.50
Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	Timiș	1.33	—	—	10.15
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	Brașov	2.06	—	—	10.50
Oradia mare	4.11	5.13	3.20		Feldioara	2.44	7.09	6.28	
Várad-Velencze	4.29	9.45	—		Apatia	3.03	7.41	7.07	
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—		Agostonfalva	3.18	8.09	7.42	
Mező-Telegd	5.02	10.28	3.56		Homonord	3.51	8.53	8.51	
Rév	5.4								